

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

מעלת הבושה

גיליון שע"א - פרשות תזריע-מצודע

העלון מוקדש

להצלחת

נועה בת ורד
אוראל ורות חתוכה
חיים בן שמחה וי"ב
לדיוג העון יוסף בן רחל
שחר כהן בן רחל
דוד דודי בן רחל חלי

לזרע בר קיימא

משה בן גלית ואורית בת אושרת

לרפואה שלימה

רבקה בת גרן שרה
שרה בת לולו
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמת

ניסים עמר בן בימי ז"ל
רוני ראובל בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגר ז"ל
אפרים בן רבקה ז"ל
יצחק בן סיסיה ז"ל
משה גואטה בן מרים גואטה ז"ל
נחמה בת שלי רחל ז"ל
אליהו חי בן רבינה ז"ל
יניב בן יפה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כהן בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאיל רערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והדוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

058-3888899

חיפה אהרון חזן

050-7300770

נשר אלמוג מזרחי

053-7328642

טבריה ינון אברטכול

058-7762080

טפחות (מורש) אביאל לסרי

053-3428761

יבנאל שמואל אליעזר פרץ

054-7999768

יקנעם והאזור נתנאל

052-4605373

כרמיאל שחר דוד ויצמן

054-6861459

לפידות ומעלה יוסף יוסף

050-6096476

מעלות אליהן כהן

053-8280661

מגדל העמק משה סריסה

052-6161523

נהריה גיא

054-7724310

נווה שאנן נתנאל חיון

054-4320790

נתניה שמרון רחנציוג

054-9851525

עכו אופיר גלדנר

054-6467078

עפולה אלי אסולין

052-4578972

צפת ומירון יוסף בן דוד

053-2730024

קצרין ברק פוגלדוט

052-5422265

קרית ביאליק שאול תשובה

050-9371476

קרית חיים עופר ביטון

052-6045037

קרית מוצקין אבי גויה

052-6994942

קרית שמואל אביעד נגו

054-8315153

קרית שמונה גל בלחסן

053-5882799

שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121

אבן שמואל מיכאל לוי

055-6748213

אופקים

052-5541715

אילת רון אליהו

054-7515500

אשדוד מרדכי כטיטו

053-2823666

אשקלון נדב משה

054-8770770

באר שבע יעקב לודיה

054-8405397

דימונה בן שושן

052-3840648

כרמי גת גיל-עד ששון

050-3240240

מושב איתן רועי קדרשים

050-5922001

מושב זרחיה אברהם

055-5537680

מושב מנחתה יקיר

050-4304342

מושב רווחה אודי מישאל

054-4439808

מושב שדה עוזיהו פיני גלם

052-7026200

מצפה רמון יניב הררש

050-5887712

מרכז שפירא דוד רועי

058-4314314

ניד גלים מאור שטרית

052-4694367

נתיבות אריד

052-7186779

עדר רחמים

050-6656562

קרית גת אביהו שקלים

052-6494317

קרית מלאכי ניסים

050-6462038

שרדות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453

אומן נחמן קלוד

1-818-9345753

לוס אנג'לס הוד

1-910-9640474

מיאמי שבי

1-651-2464179

ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727

אדם משה הלוי

050-4112334

אור יהודה יצחק

050-4949923

אחיעזר יחזקאל לוי

050-9262636

אליכין אסף סוכעי

054-8780189

אפרת יוחאי ביטון

054-4461239

אריאל אביב פינטו

052-8262245

בית אל אריאל

053-7209069

בית דגן נהוראי ערוסי מפין חדש!

058-6161919

בית שמש רועי רפאל

052-8347490

ביתר דניאל סעדי

054-2188885

בן זכאי (מושב) בן ציון

050-2909702

בני ברק בן סעדה

052-2835442

בת ים כהן שמעונב

050-2233507

גבעתיים אלי פלאש

054-8348303

גדרה שי

053-3610345

גני יבנה עמית בן דוד

050-6431554

גני תקוה שניר קהלני

054-3177270

הוד השרון שי כהן

053-3338923

הרצליה הפרופסור

054-5912934

חולון אהרון

052-4624432

חשמונאים נאור

050-7990060

טלזסטון קרית-יערים יעקב

052-3715507

טלמון מאור נשיא

054-2919221

יבנה עמית

052-9695044

ירושלים ירון

054-5805367

כפר סבא אופיר דוד

054-7967670

לוד אדם

050-2591591

מודיעין הראל צרויה

050-9876481

מושב ישעי אריד באשרי

054-2639782

נס ציונה רוב

055-5580916

עמנואל עדי טרחמן

052-2756047

פתח תקוה יעקב בן אליהו

053-2466221

קרית עקרון אבישי משה

052-5002090

ראש העין הראל

054-3371560

ראשון לציון דניאל יעקובוב

054-2390447

רחובות איתן אזולאי

052-5094474

רמלה אמיר חגי

053-3139506

רמת גן וקרית אונו עמרם

053-2239377

רעננה איתי שוורץ

050-4535354

שוהם גיא בן עמי

053-3145436

תל אביב מאיר

050-5990055

דרום תל אביב דודי מפין חדש!

050-3564444

תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184

אור עקיבא דניאל חיים

055-9191732

בית שאן חגי

054-5557248

בנימינה אופק שמעוני

054-2399998

הקרית והסביבה מרדכי אודיון

058-3297724

חדרה

גיליון שע"א - פרשות תזריע-מצורע

ד	המדרגה העליונה
ה	קשוט עצמך ואז קשוט אחרים
ו	להתחיל את התורה מ"החודש הזה לכם ראש חדשים"
ו	כי אנחנו ממעטים את עצמנו
ז	היום אי אפשר להעיר לאף אחד
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	לעולם לא מפסידים מקיום הלכה
י	סיפורי צדיקים
י	רבי ישעיהו מקרסטיר

אמונה וביטחון מעלת הבושה

זיע"א: "כי העיקר לאדם הוא הבושה, וכל המתבייש נמחלים לו כל עוונותיו, ואהרון הכהן היה מתבייש מגודל ההכנעה שהיתה לו, כן עובדי ה' שתמיד הם בעיניו חטאים. וזהו ויקרב אהרון אל המזבח, רצה לומר שככה הוא שמע ממשה שהמדרגה המעולה היא הבושה, וגודל ההכנעה ועשה כן וקירב אל המזבח שהיה תמיד מוציא בעצמו חסרונות והיה מחשב זה לעצמו כמזבח כפרה".

אומר הרב שאדם שמתבייש מהקב"ה, כשהוא מבין שאין לו מה להתלונן על האיש, הוא מבין שעם העוונות שלי אני צריך להיות בבית חולים סיעודי ואני

בפרשה הקודמת התורה סיפרה לנו שמשה רבנו פונה לאהרון במילים "קרב אל המזבח" ביום השמיני למילואים - היום שבו המשכן הוקם סופית והכהנים החלו בעבודתם.

חז"ל במדרש (ספרא) ורש"י כותבים שלמרות שאהרון כבר נבחר על ידי הקב"ה לכהונה גדולה, הוא עמד מרחוק והתבייש לגשת. המדרש כותב שאהרון ראה בדמיונו את המזבח כדמות של עגל. הוא נזכר בחלקו בחטא העגל וחש שאינו ראוי לכפר על עם ישראל כשעונו שלו עומד מול עיניו.

ועל כך כותב רבי אלימלך מליז'ענסק

חצי שנה עבודות שירות. האם יכול להיות שאותו אדם יתלונן על השופט ויגיד: 'איזה רע אתה, תרחם עלי, כמה קשה לי, למה עבודות שירות במקום כזה בלי מזגנים?!' עשרים שנה הוא היה צריך לשבת בבית סוהר, והשופט ריחם עליו נתן לו עבודות שירות, אז שהוא יתלונן למה אין מזגנים?! איזה בושה!

ככה אנחנו מלאי עוונות, כמה עונשים היו צריכים לבוא עלינו, כמה אנחנו מורדים כל יום וכל רגע בהקב"ה, כמה לשון הרע אנחנו מדברים, כמה אנחנו כועסים ומקפידים על אנשים, כמה שנאת חנם יש לנו בלב על אנשים, כמה ראיות אסורות אנחנו רואים. והקב"ה בטובו מביא לנו בית ומשפחה, ילדים, אישה, בית כנסת, מכונית, אוכל.

היתה אצלי בקבלת קהל, אישה אחת והיא בוכה, בוכה, בוכה, אמרתי לה: 'מה קרה?', והיא מספרת: 'כבוד הרב התחתנתי עם אברך, הוא נהיה ראש כולל, הקמנו בית של תורה, בוקר אחד הוא קם בבוקר ואמר לי אני הולך לאוניברסיטה, נמאס לי מהכולל, אני הולך ללמוד עבודה סוציולוגית, להיות סוציולוג, לא רוצה את הבגדים האלו, לא את הכובע הזה', והיא בוכה ולא נרגעת.

אמרתי לה: 'את לא מתביישת מאלוקים? איך את לא מתביישת מאלוקים? בעלך הכה אותך? האכיל אותך חזיר?'

ה' יתברך הכין שזה התיקון הכי טוב שלך, שאת תקרבי אדם שזה במקרה בעלך לתורה, תקרבי אדם שהתרחק מהתורה חזרה לתורה, בעבותות אהבה ובחבלי אהבה הוא ימשך. ה' רוצה שאת תהיי הרב אלכו בבית שלך, שאת תקרבי אנשים לתורה. תאהבי אותו,

עוד מתלונן. כשהוא מכין מה אני מתלונן על הילדים, עם העוונות שלי אני הייתי צריך להיות בבית לווינשטיין - מקום של שיקום, שילמדו אותי מחדש איך ללכת ואיך לאכול.

המציאות הזו, היא לא סתם, על כל העוונות שלנו שאנחנו עושים - אלו התעריפים של ה'.

לכן צריך כל אחד לדעת שהעיקר לאדם הוא הבושה. ומדי הבושה?

איך אני מתבייש כשיש לי עוונות והקב"ה עוד מביא לי דברים טובים?.

המדרגה הכי גדולה שיש לאדם זה שהוא מתבייש. שהוא מכין מי אני שאעיר לו, עם כל העוונות שלי עוד יש לי השגות ותלונות עליו? אני שודד בנקים, אז אני אעיר לילד שגונב מסטיק מהמכולת - זה שיגעון להעיר לאנשים.

אדם צריך כל הזמן למצוא בעצמו את החסרונות שלו, שלא יחשוב שהוא מושלם, שיחשוב כמה אני קנאי, כמה אני רעבתן, כמה מידות רעות יש לי, כמה אני גאווה - וואי וואי רק מיששו אומר לי מילה לא במקום איך אני נפגע.

וזה כל המעלה של היהודי, שהוא מכין כמה עוונות יש לי ועם כל זה ה' עושה לי חסד.

המדרגה העליונה

וכותב רכנו יונה כשערי תשובה: "כי המדרגה העליונה שיכלם אדם על עוונותיו לפני הקב"ה".

אומר רכנו יונה אדם צריך להתבייש להתלונן על החיים שלו! כמו אדם שנגזר עליו מאסר עולם והפרקליטות דוחפת לעונש הזה, ומגיע השופט וגוזר עליו

פתאום: גם לי יש אילן כזה! גם כגינה הפרטית שלו היה אילן שענפיו נוטים מעט לרשות הרבים.

רבי ינאי הבין שאם הוא יורה לאותו אדם לקצץ את אילנו, האיש יוכל לומר לו: "ומה איתך? גם לך יש אילן כזה, מדוע אינך מקצץ אותו?". למרות שמבחינה הלכתית, ההלכה הייתה עם רבי ינאי (כי דין אחד לא מבטל את השני), אבל מבחינה מוסרית, דבריו לא היו נשמעים. מה עשה רבי ינאי? אמר לבעל הדין: "לך עכשיו, ובוא אלי מחר".

באותו לילה, שלח רבי ינאי פועלים וציווה עליהם לקצץ את ענפי האילן שלו עצמו שנטו לרשות הרבים. הוא לא הסתפק בקיצוץ המינימלי, אלא החמיר על עצמו כדי שלא יהיה פתחון פה לאיש. למחרת, כשחזר בעל האילן לדין, פסק לו רבי ינאי: "צא וקדך" (צא וקצץ את ענפי אילנך).

תמה האיש ושאל: "והרי גם למר (לאדוני החכם) יש אילן כזה, מדוע אדוני לא קצץ את שלו?".

ענה לו רבי ינאי: "צא וראה. אם שלי קצוץ - קצוץ גם אתה. אם שלי אינו קצוץ - אל תקצץ". הלך האיש וראה שרבי ינאי כבר תיקן את המעוות אצלו, ולא נותרה לו ברירה אלא לקבל את הדין ולתקן גם את שלו.

מה למדנו מהסיפור הזה? שאדם צריך קודם כל לתקן את עצמו, הוא מלא חטאים והוא יעביר ביקורת על אנשים אחרים!?

זה כמו שאתה וחבר שלך מרביצים למישהו, ואתה מבקש מחבר שלך להפסיק להרביץ בזמן שאתה ממשיך להרביץ, איך אתה מבקש ממנו דבר כזה?

תגידי לו בעלי אני אחריך כאש ובמים, אני ממשיכה במצוות שלי ואני מתפללת עליך יום ולילה, עד שה' יפתח לך את הלב. את צריכה לחשוב שעם כל העוונות שלנו מגיע לנו להיות זרוקים באיזה ניוון שרירים, וה' לא נתן לנו ניוון שרירים אלא את הניסיון הזה, אז איך נבוא להתלונן אליו?!

קשוט עצמך ואז קשוט אחרים

וממשיך הרב וכותב: "וענין הכושה הוא שישתנו זיו פניו שנאמר כיסתה כלימה פני, ובראות החוטא שה' יתברך מעביר על עונו ומאריך לו ואיננו נפרע ממנו

אדם צריך לחשוב, אני עושה עוונות ואני לא בכית חולים?! איזה נס! דיברתי לשון הרע - וה' לא זרק אותי מחוץ למחנה איזה חסד! איזה רחמנות!

אדם חושב אני יעיר למי שמדבר בבית כנסת, וכי אתה לא מדבר בבית כנסת? לא רק בתפילה - אסור בכלל לדבר בבית כנסת דברי חולין. לא יוצא לך לדבר לפעמים דיבורים של חול?! אז איך אתה תבוא תעיר לאחרים שמדברים.

הגמ' מספרת על רבי ינאי, שהיה ידוע בתקיפותו למען הצדק והאמת. בתקופה ההיא, היו מקרים שבהם חכמים היו צריכים לגזור גזירות על הציבור או לדון בדיני ממונות מורכבים שנוגעים לכלל.

הגמרא מספרת על מקרה שבו היה לאדם מסוים אילן שנטוה לרשות הרבים ומפריע לעוברים ושבים. על פי ההלכה, בעל האילן חייב לקצץ את הענפים שמפריעים לציבור. אותו אדם הוכא לדין לפני רבי ינאי.

לפני שרבי ינאי פסק את הדין, הוא נזכר

הוא יגיד לך: 'קודם תפסיק אתה להרכיץ אחר כך אני גם אפסיק'.

להתחיל את התורה מ"החודש הזה לכם ראש חדשים"

רש"י בתחילת התורה כותב: "לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ'החודש הזה לכם' (שמות י"ב, כ'), שהיא מצווה ראשונה שנצטוו בה ישראל. ומה טעם פתח בכראשית?"

רש"י אומר שהתורה היתה צריכה להתחיל מהפסוק: 'החודש הזה לכם ראש חדשים'.

הרב חיד"א שואל למה היה צריך להתחיל בפסוק הזה? והוא עונה תשובה שצריך לזכור טוב טוב, שהקב"ה רוצה מהאדם שילמד דבר ראשון את הדבר הזה - אם אתה מרים את עצמך אני יעשה אותך כזה קטן!

מה הסיפור עם הפסוק הזה? הגמ' בחולין דף ס' פותחת בקושי לשוני בפסוקי היום הרכיבי לבריאה (כראשית א', ט"ז). מצד אחד כתוב: "וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים", משמע ששניהם היו שווים בגודלם וכמעמדם. אך מיד בהמשך הפסוק כתוב: "אֶת הַמְּאֹרֹד הַגָּדֹל לְמַשְׁלֵת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹרֹד הַקָּטָן לְמַשְׁלֵת הַלַּיְלָה".

מכאן שואלת הגמרא: האם הם היו גדולים ושווים, או אחד גדול ואחד קטן? הגמרא מסבירה שכתחילה נבראו השמש והלבנה שווים לגמרי בקומתם ובאורם. באה הלבנה לפני הקב"ה וטענה טענה שנראית הגיונית לכאורה: לא תיתכן הנהגה שבה יש שני מקורות אור שווים בעוצמתם. היא ציפתה שהקב"ה יגדיל

אותה על חשבון השמש. והקב"ה הפתיע את הלבנה. במקום להגדיל אותה, אמר לה הקב"ה: "לכי ומעטי את עצמך".

מכיוון שהלבנה הכניסה פירוד וקנאה במקום שבו היתה אמורה להיות אחדות ושוויון, נגזר עליה להיות המאור הקטן, שאין לו אור מעצמו אלא הוא רק מחזיר את אור השמש.

הלבנה הרימה את עצמה, אמרה שני מלכים בכתר אחד, אמר לה ה': מה את מתגאה, כל האור שלך זה מהשמש, את חושבת שיש לך אור משלך, תמעטי את עצמך. מי שמרים את עצמו וחושב שהוא משהו ויכול להעיר לאנשים, ה' אומר: 'אני יעשה אותך כזה קטן'!

מפה היה צריך להתחיל את התורה, אומר הרב חיד"א, שאדם יזכור את הסיפור הזה כל החיים.

כך לשון הרב: "ולמה זו המצווה הראשונה שנצטוו ישראל, ואמר רבי יצחק שמפה היה צריך להתחיל את התורה, כי הענין הוא שלא בחר ה' בישראל מפני שמקיימים מצוות, כי הגויים מקיימים יותר מצוות שלא נצטוו. ולא מפני שמשבחים ישראל אותו כי הגויים משבחים יותר, אלא מה שכבוד הקב"ה בישראל מפני שממעטים את עצמם, כמו שכתוב חושקני בכס שאתם ממעטים את עצמכם".

כי אנחנו ממעטים את עצמנו

אומר הרב שהקב"ה בחר בנו לא כי אנחנו מקיימים מצוות ולא מפני שאנחנו משבחים אותו, אלא כי אנחנו ממעטים את עצמנו. אדם מסתכל על אשתו שכל

לא תופס תשומת לב של אף אחד. וכטח שלא צועק: 'תפתחו חלון, אין פה אוויר או תדליקו מזגנים - גבאים קמצנים'. או שמתלונן שבית הכנסת מלוכלך. שיהיה כזה שיכנס לבית כנסת ויצא בלי שאף אחד ישים לב שהוא היה שם.

שהוא יגיע לדרגה כזו שהוא מצמצם את עצמו, שלא ירגישו בו בבית, לא ירגישו בו בעבודה, הוא נכנס ואף אחד לא מרגיש שהוא היה פה בכלל. נכנס כפוף ויוצא כפוף. לא מחזיק שום טובה לעצמו, לא חושב שהוא עושה ופועל, להבין: אני לא עושה כלום.

אומר הרב זו המשימה הראשונה שהיתה צריכה להיות לנו בתחילת התורה, משם היה צריך להיות תחילת התורה.

היום אי אפשר להעיר לאף אחד

מי יכול היום להעיר למישהו? אנחנו נותנים שיעורים אז מתחזקים כולם ביחד. אבל מי יכול להעיר למישהו אישית?! אומרת הגמ' תמהני אם יש מישהו שיכול להוכיח מישהו בדורות האלו.

מי כזה מושלם בתורה ובמצוות שיכול להוכיח אנשים? יש אולי כמה צדיקים בדור שיכולים לעשות את זה. אבל אנחנו אנשים מהשורה, איפה בכלל לחשוב ולהוכיח מישהו, אנחנו רחוקים מזה כרחוק מזרח ממערב.

אומר רבנו הקדוש בליקוטי מוהר"ן תנינא תורה ח': "אף על פי שתוכחה הוא דבר גדול, ומוטל על כל אחד מישראל להוכיח את חברו, כשרואה בו שאינו מתנהג כשורה, כמו שכתוב (ויקרא ט'): הוכח תוכיח את עמיתך, אף על פי כן לאו כל אדם ראוץ להוכיח, כמו שאמר רבי עקיבא (ערכין טז"ב): תמה אני, אם יש בדור

היום קוראת עיתונים, בחיים לא פתחה תהילים, ואומר: 'הלוואי שאני אהיה כמוה, איזה צדיקה היא, שהיא מכינה סנדוויץ' לילדים באיזה השקעה, שמה חסה, מלפפון, עגבניות, איזה לב יש לה. עם כל התהילים שלי, וכל התורה שלי, לא הגעתי לעשרית ממה שיש לה בלב, והקב"ה רוצה את הלב'.

אומר ה' בגלל זה אני אוהב אתכם, בגלל שכל מי שאתה רואה אתה אומר: 'הלוואי אני יהיה כמוהו, הלוואי, איזה צדיק, איזה לב טוב יש לו, איזה מסירות נפש יש לו, איזה חניני רוא'.

וממשיך הרב: "והמורם מכל זה שאם אדם מקיים מצווה ואין בו ענווה הרי כמו עובד כוכבים ומזלות וגרוע ממנו. ולכן זו המצווה הראשונה החודש הזה לכם, דהיינו שנתמעטה הלבנה מפני שקיטרגה. וביקש הקב"ה לעורר את ישראל לתת דעתם שצריך הענווה שתהיה חשובה, ובלתי הענווה לא עשה כלום".

אם אתה מקיים את המצוות אבל מרגיש שאתה יותר טוב מאחרים, מעיר לזה ומעיר לשני, נותן ביקורות וכו', אומר ה': 'אתה והגוי אותו דבר בשבילי'.

הלבנה אמרה ביקורת, אמר ה': 'אני אוריד אותה, אעשה אותה קטנה. מי את שתתני ביקורת? את חושבת שאת יותר טובה מאחרים'.

לכן כתוב שמשוה רבנו התקשה במולד הלבנה, הוא לא הבין איך אפשר להיות קטן כמו הלבנה, כי הוא ראה שהלבנה כל כך קטנה ולא רואים אותה, והוא גם רצה להיות כזה, קטן שלא רואים אותו, שלא שרים לו ולא מסתכלים עליו.

כל אדם צריך לשאוף לזה שהוא נכנס לבית כנסת ואף אחד לא רואה אותו, הוא

התלויים באלו הנשמות".
אומר הרב כשאתה מעיר למישהו זה כמו
שאתה מזיז איזה לכלוך רציני באדמה,
כל עוד הוא לא זז זה לא מסריח, אבל
ברגע שהזזת כל הריח עולה.

ככה אתה רואה אדם שעושה עבירות
ומדבר בבית הכנסת, כל עוד אתה לא
מעיר לו ומעביר עליו ביקורת הוא לא
מסריח, אבל ברגע שהערת לו, ברגע
שהעברת עליו ביקורות - זהו, עכשיו
הוא יתחיל להסריח.

אדם צריך לחשוב קודם כל על העוונות
שלו.

צריך להתבייש כל הזמן ולחשוב שכל
נשימה ונשימה שלו זה חסד עצום
מהקב"ה ומה לו לבוא ולהתלונן על
צרותיו ועוד לדבר על אחרים.
הבושה היא דבר גדול!

הזה מי שיכול להוכיח. ואם רבי עקיבא
אמר זאת בדורו, כל שכן בדורו של
עכשיו, כי כשהמוכיח אינו ראוי להוכיח,
אזי לא די שאינו מועיל בתוכחתו, אף גם
הוא מבאיש ריח של הנשמות השומעים
תוכחתו, כי ע"י תוכחתו הוא מעורר הריח
רע של המעשים רעים ומידות רעות של
האנשים שהוא מוכיחם. כמו כשמונח
איזה דבר שיש לו ריח שאינו טוב, כל
זמן שאין מזיזין אותו הדבר, אין מרגישים
הריח רע, אבל כשמתחילין להזיז אותו
הדבר, אזי מעוררין הריח רע, כמו כן,
ע"י תוכחה של מי שאינו ראוי להוכיח,
על ידי זה מזיזין ומעוררין הריח רע של
המעשים רעים ומידות רעות של האנשים
שמוכיחם, ועל כן הוא מבאיש ריחם, ועל
ידי זה הוא מחליש את הנשמות שלהם,
ועל ידי זה נפסק השפע מכל העולמות

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

לעולם לא מפסידים מקיום הלכה

אני מתפרנס מכיצוע הסעות במיניבוס שבבעלותי. התחלתי לעבוד בהסעות לפני כחצי יובל,
וכשהגיעו ימי החגים היה לי ברור: בחול המועד אני לא עובד. לא ניתנו מועדות לישראל אלא
כדי שיעסקו בהם בתורה! ברור השם אני יכול לשרוד גם בלי לעבוד בימים קדושים אלו. ואל
יהי הדבר הזה קל בעיניכם, כי ימי החג הם ימי עומס שבהם הביקוש להסעות גבוה מאד, אך
על פי הלכה דחוק מאד למצוא היתר לעבוד בימי חול המועד.

היה זה בימי ערב חג הפסח העמוסים לפני כעשרים שנה, המזגן של המיניבוס שבק חיים. יצרתי
קשר עם המוסך, ובעל המוסך הציע לי להביא את המיניבוס אליו לשני ימי עבודה בימי חול
המועד. העיתוי התאים לי מאד שהרי כך לא אפסיד ימי עבודה, כי בחול המועד בלאו הכי
אינני עובד... קבענו את הזמן לשני ימים בחול המועד, כפי שדובר.

אחרי כמה שעות חדרו ללבי נקיפות מצפון. הרי אין הדבר חלק כלל ועיקר. אני איני עובד בחול

שיחתו השבועית של מו"ר ❧ השיעור השבועי ❧ הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

המועד, ומדוע שאגרום ליהודי אחר לעבוד בחול המועד עבודי? הרי יש כאן חשש של "לפני עיור לא תיתן מכשול"!

התקשרתי שוב למוסך ואמרתי לו שאין לי אפשרות לתת את המיניבוס בימי חול המועד, ואני מבקש לבטל את התאריך ולקבוע תאריך אחר במקומו. המוסכניק עיין ביומן שלו והציע לי להביא לו את הרכב כיומיים האחרונים של ערב החג. הבעתי את הסכמתי והתאריך נקבע. בהגיע המועד המדובר, מסרתי את הרכב למוסך כפי שסיכמנו, ושכתי לכיתי לעסוק בהכנות לחג הבעל"ט.

מה אומר ומה אדבר... באותו יום הטלפון לא פסק מלצלצל... שלוש פעמים פנו אלי באותו יום להזמין הסעה לנתב"ג, שזו נסיעה בעלת רווח נאה בצידה, ונאלצתי להשיב בשלילה. הלב שלי תסס... הרווח הנקי של שלוש נסיעות כאלו הסתכם בימים ההם בכאלף ש"ח.

אני זוכר שחשכתי אז לעצמי: ריכונו של עולם! אני אינני עובד בחול המועד, ועמדתי יפה בניסיון גם שלא לגרום ליהודי אחר לעבוד במועד. אבל לשם מה אתה שולח לי גם את הטלפונים המעצבנים הללו, גם בלעדיהם היה לי קשה מאד לוותר על הרכב בימים הכוערים של ערב החג...

הרגשתי כאילו מן השמים מגדילים עלי את הניסיון, אחר שכתי והתחזקתי שהלא "לפום צערא אגרא". ככל שהניסיון גדול יותר כך השכר כשמים יהיה גדול יותר!

באותו ערב כשחזרתי מהשיעור היומי פתחתי את תיבת הדואר, ומצאתי בה מעטפה. כמעטפה היו מונחים אלף שקלים טבין תקילין. בדיוק הסכום שאותו "הפסדתי" במשך היום.

לצידם היה מצורף פתק כחלחל קטן: לכבוד הרה"ח ר' י.מ. שיחי, מצ"כ 1000 ש"ח עבור חוב ישן נושן שהיה תלוי במחלוקת והתייאשת ממנה. אני מניח שאתה כבר לא זוכר מהסיפור, ולכן אבקש מחילתך על הזמן הרב שעבר. בברכת "ושמחת בחגיך והיית אך שמח", ידידיך.

תוך כדי דיבור ר' איצ'ה מאיר שולף פתק בלוי ומהווה מארנקו, ומציג אותו בפני: הסיפור הזה חיזק אותי מאד, ואת הפתק המצורף בזה אני שומר בארנק שלי כבר למעלה מעשרים שנה!

אני וגם בני ביתי ניסינו להזכר באיזה מחלוקת מדובר, לשווא הוגענו את מוחותינו, שום חוב עתיק או שנוי במחלוקת לא עלה במוחנו... אבל המסר שקיבלנו היה ברור: ויתרתי על רווח של אלף שקלים למען כבוד המועד, והקב"ה המהיר והמחיש לנו שהוצאות יום טוב אינן מן המניין!

מוסיף ר' איצ'ה מאיר ומספר: שנה אחת פנו אלי בחול המועד כמה חברים וביקשו ממני לבצע "נסיעה" אל הרבי שליט"א בירושלים, ואחר כך לכותל המערבי. למרות שגם אני הייתי נהנה מאד מנסיעה כזו, סירבתי לשנות ממנהגי.

כיון שכך פנה אלי אחד מהחברים בבקשה שאשאיל לו את הרכב והוא יבצע את הנסיעה. מדובר היה באדם נאמן ואחראי, והסכמתי. הוא נטל ממני את מפתחות הרכב וכיצע את הנסיעה עבור החברים.

בשובו מהכותל המערבי חלף על פניו ביעד ג'יפ נהוג בידי חיה ממזרח ירושלים, ו"גילח" את המראה השמאלית. פגע וברח, כנהוג.

עלות המראה החדשה, אותה שילם ידידי - היתה בסכום חופף לרווח שלו מדמי הנסיעה לירושלים!

סיפורי צדיקים

רבי ישעיהו מקרסטיר זצ"ל - ג' אייר:

רבי ישעיה שטיינר מקרסטיר (ה'תר"ב – ה'תרפ"ה), המוכר בפי כל כרבי ישעיה'לה מקרסטיר, היה מגדולי האדמו"רים בהונגריה ודמות פלאית ששמה הפך לסמל של חסד, נתינה ודבקות בצדיק. גם מאה שנה לאחר פטירתו, דמותו ממשיכה להאיר לעולם, ותמונתו נתלית בכתיים ובכתי עסק רבים כסגולה לשמירה ולפרנסה.

רבי ישעיה'לה נולד בכפר זבורוב שבהונגריה. כבר בצעירותו ניכרה בו מידת הענווה והרצון לשרת את הזולת. בגיל 12 הגיע לחצר קודשו של ה"צדיק משינאווא", רבי מרדכי מנדל משינאווא, שהיה תלמידו המובהק של ה"דברי חיים" מצאנז.

רבי ישעיה'לה לא ביקש להיות למדן מופלג שיושב בקרן זוית, אלא בחר בתפקיד ה"משמש". הוא שירת את רבו בנאמנות אין קץ, ומתוך השירות הזה ספג את יסודות החסידות – לא רק דרך הספרים, אלא דרך המעשה. רבו העיד עליו כי הוא "מבטן ומלידה" בעל לב טהור ורחום. לאחר פטירת רבו, עבר רבי ישעיה'לה לעיירה קערעסטיר (בודרוג-קרסטור), שם החל לכהן כאדמו"ר. הנהגתו הייתה ייחודית בנוף החסידי: בעוד שאדמו"רים אחרים נודעו בדרשותיהם העמוקות או בפלפולים בתורה, רבי ישעיה'לה נודע במטבח שלו.

הוא האמין שיהודי שרעב ללחם אינו יכול להתפלל או ללמוד כראוי. חצרו הפכה לתחנת חסד ענקית שפעלה 24 שעות ביממה. הוא עצמו היה עומד וחותר בסירים, פורס לחם ומחלק אוכל לעניים, לעובדי דרכים ולכל דכפין. הוא נהג לומר: "רבנים אחרים אומרים דברי תורה ב'שירשיים' (סעודה שלישית), ואני מאכיל יהודים".

רבי ישעיה'לה ראה באכילה ובשבירת הרעב של יהודי עבודת קודש לא פחות מלימוד קבלה. היה אומר שה' רוצה שיהיה ליהודים טוב בגשמיות כדי שיוכלו לעבוד אותו ברוחניות. אלפי סיפורי מופת נקשרו לשמו, חולים שנושעו, עניים שהתעשרו ונסים גלויים בזכות ברכתו.

אחד המאפיינים המרתקים של ברכתיו היה הפשטות שלהן. הוא לא היה זקוק לטקסים מורכבים; מילה אחת שלו, או פיסת לחם שנתן, הספיקה כדי לשנות גור דין. גדולי דורו, כמו בעל ה"מנחת אלעזר" ממונקאטש, העריצו אותו וראו בו "בעל מופת" אמיתי בדור של הסתר פנים.

אחד הסיפורים המפורסמים ביותר הקשורים לרבי ישעיה'לה הוא סגולת תמונתו נגד עכברים ומזיקים. המקור לכך הוא בסיפור על בעל מחסן תבואה שסבל ממכת עכברים שחיסלה את פרנסתו. רבי ישעיה'לה בירך אותו והבטיח לו שהמזיקים יסתלקו. מאז, התפשטה האמונה שתמונתו של הצדיק – המייצגת את מי שדאג ללחמם של ישראל – מרחיקה את המזיקים ומשכנת ברכה לבית. מעבר לפן ה"סגולתי", התמונה מזכירה לכל מי שמתכוון בה את דמותו של היהודי שאוהב כל אדם, שדאג לרעב ושמבטל את עצמו למען הכלל.

רבי ישעיה'לה נפטר בג' באייר תרפ"ה. בצוואתו לא ביקש שיקמו ישיבות על שמו, אלא שימשיכו להאכיל יהודים. עד היום, ביום ההילולה שלו, אלפי יהודים מכל העולם נוהרים לעיירה קערעסטיר, ושם, בביתו של הצדיק, מוגשות סעודות ענק בחינם, כפי שהיה בחייו.

דמותו מלמדת אותנו יסוד עצום בחסידות: עבודת ה' אינה נמצאת רק בשמיים, אלא בתוך הצלחת של העני, בחיך לאדם שכור וכדאגה לצרכים הגשמיים של הזולת. הוא היה ה"אבא" של כולם, וזכותו ממשיכה להגן עלינו עד היום.

בעל תשובה?

יש לנו מסגרת שמתאימה לך בול!

הישיבה לבעלי תשובה, בראשות הרב אייל עמרמי,
מזמינה אותך להכנס למסלול הנכון בשבילך!

מקום מגורים מפואר ונוח

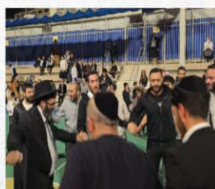
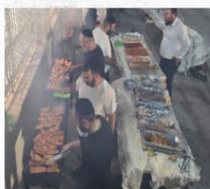
שלוש ארוחות מפנקות ביום

טיולים לקברי צדיקים

אפשרות שילוב לימודים עם עבודה

לימוד שמתאים לכל הרמות

מתאים לבחורים לפני או אחרי צבא

רח' הרב מן ההר 4, הר חומה ירושלים

לפרטים והרשמה:

הרב דוד 052-713-6991

מספר המקומות מוגבל

**חלוקה יומיומית לא מפסיקים לרגע
ומגיעים לכל מקום.
בואו והיו שותפים...**

מעוניינים לתרום? צרו קשר: 050-678-5912

אז: בנק מזרחי 20 סניף 458 חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין